

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Amphilochio Iconii episcopo. Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

Gratiano pacta violaturum, si non pœnas de interfectori-
bus eius expeteret.

De Amphilochio Iconii episcopo.

CAPVT XVI.

POst Theodosii illinc reditum, Amphilochius ille ad-
mirabilis, cuius sepius à me iam facta est mentio, ac-
cessit oraturus imperatorem, vti ex vrbibus Arianorū
conuentus eiiciat. At imperator postulationem illam ni-
mis sœueram & inhumanam arbitratus reiecit. Sapientissi-
mus igitur Amphilochius, re ad tempus tacita, aliam ratio-
nem ad id, quod volebat obtinendum, eamq; planè memo-
rabilem excogitauit. Nam cum alio tempore fortè intra
palatium esset, videretq; astantem imperatori filium suum
Arcadium, qui nuper imperator creatus fuerat, ipsum im-
peratorem Theodosium, vt mos est, salutauit ille quidem,
sed filium sine honore dimisit. Imperator autem ratus Am-
philochium oblitum officii, iubet ad filium accedere, eūq;
osculari. At Amphilochius respondit, satis esse, quod ei
honorem habuerat. Itaque Theodosius rem acerbè & gra-
uiter ferens, probrum filio obiectum, iniuriæ loco sibi ipsi
illatæ numerauit. Tum sapientissimus Amphilochius, de-
clarans imperatori quòd animo instituebat, contenta voce,
vides, inquit, ò imperator, quàm agrè ignominiam filii tui
patiare, imò verò illis, qui in eum insultant, vehemèter suc-
censes. Credas igitur mihi velim, huius vniuersitatis re-
ctorem Deum, eos, qui contra filium suum vnigenitum lo-
quuntur blasphemias, itidem detestari, & tanq; ingratos er-
ga seruatore[m] & patronum suum odio prosequi. Cuius in-
stitutum cum hoc pacto intellexisset imperator, facta eius
dictaq; simul admiratus, legem protinus conscripsit, quæ
vetabat conuentus ab hæreticis agi. Verùm omnes com-
munis humani generis aduersarii tédiculas vitare nō adeò
facilè est. Nam qui morbum intemperatiæ effugerit, idem
auaritiæ laqueo irretitus tenetur. Quod si ab illo etiam vi-
tio sit victoriam consecutus, ex altera parte patet inuidiæ
vorago ad eum absorbendum parata: sin autè hanc quoq;
transilierit, reperiet rete sibi obiectum iracundiæ. Alias de
niq; pedicas tendit; diabolus hominibus propè infinitas,
quibus

quibus eos illaqueatos ad exitium perducatur. Habet quoque corporis perturbationes inferuentes machinis, quas contra animos hominum fabricatus est. Sola autem mens sua vigilantia reportat victoriam: & inclinatione, qua in rerum diuinarum amorem propendet, impetum machinarum diabolicarum frangit. Quapropter admirabilis iste imperator, humanæ naturæ particeps, à perturbationibus minimè vacuus fuit: quippe immoderata animi concitatione cum iusta iracundia coniuncta impulsus, facinus crudele & nefarium commisit. Quod quidem ad legentium vtilitatem hoc loco commemorabo. Nam eiusmodi profectò est, ut imperator iste admirabilis ob id tum in crimen meritò vocari, tum contra summa laude ac prædicatione efferri debeat.

De cede Theſſalonica facta, & Ambrosii episcopi in iurgando libertate, & imperatoris pietate. CAP. XVII.

Theſſalonica vrbs est amplissima illa quidem, & multis hominibus frequentata: quæ tamen subiecta est ditioni Macedonum, præ cunctis tamen urbibus Theſſaliæ, Achaïæ, & aliarum gentium plurimarum, quas præfectus Illyriæ moderatur, primas obtinet. In hac, cum fortè seditio concitata esset, magistratus aliquot obruti lapidibus fuere, & grauius contumeliis vexati. Quibus rebus nuntiatis, imperator bile accensus, flammam ne cuique repressit iracundiæ, neque freno rationis eius impetum cohibuit, sed illius arbitrio permisit pronuntiandæ sententiæ de supplicio Theſſalonicensibus irrogando potestatem. Iracundia igitur hanc authoritatem nacta, velut tyrannus omnia suo nutu gubernans, ruptis habenis, & iugo rationis excusso, gladios iniquè contra omnes distinxit, & infantes pariter cum fontibus trucidauit. Nam septem hominum millia, uti ferunt, interfecta fuere: in qua occisione non iudicium antecesserat, neque authores tam horrendi facinoris iusta & legitima sententia condènati, sed omnes simul, veluti spicæ, in messe desectæ, concisi fuerunt. Hac miseranda & lugubri calamitate cognita, Ambrosius ille, de quo supra diximus imperatori Me-